

Predmet C-502/22

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

22. srpnja 2022.

Sud koji je uputio zahtjev:

Conseil d'État (Francuska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

22. srpnja 2022.

Tužitelj:

Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)

Tuženik:

Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire
(Ministarstvo poljoprivrede i sigurnosti opskrbe hranom, Francuska)

CONSEIL D'ÉTAT (Državno vijeće, Francuska)

odlučujući o sporu

[*omissis*]

ASSOCIATION
INTERPROFESSIONNELLE DES
FRUITS ET LEGUMES FRAIS

[*omissis*]

Uzimajući u obzir sljedeći postupak:

Tužbom i replikom, koje je tajništvo za sporove Conseila d'État (Državno vijeće) zaprimilo 5. ožujka 2021. i 8. srpnja 2022., Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Sektorsko udruženje za svježe voće i povrće, Francuska, u daljnjem tekstu: Interfel) zahtijeva od Conseila d'État (Državno vijeće) da:

1. zbog prekoračenja ovlasti poništi odluku kojom je Ministre de l'agriculture et de l'alimentation (ministar poljoprivrede i hrane, Francuska) odbio proširiti sporazum unutar sektora pod nazivom „krastavac dugog ili nizozemskog tipa” koji se odnosi na tržišne godine 2021. – 2023. i koji je sklopljen u okviru Interfela te

svoju odluku kojom se prešutno odbija remonstrativni pravni lijek podnesen protiv prvotne odluke;

2. naloži ministru poljoprivrede i hrane da na temelju članaka L. 911-1 i L. 911-2 Codea de justice administrative (Zakonik o upravnim sporovima) preispita njegov zahtjev za proširenje sporazuma unutar sektora pod nazivom „krastavac dugog ili nizozemskog tipa” koji se odnosi na tržišne godine 2021. – 2023. u roku od dva mjeseca od dostave odluke;

[omissis]

Interfel tvrdi da:

- odluka od 7. rujna 2020. nije dovoljno obrazložena, protivno zadnjem stavku članka L. 632-4 Codea rural et de la pêche maritime (Zakonik o poljoprivredi i pomorskom ribolovu);
- je odluku od 7. rujna 2020. donijelo nenadležno tijelo;
- se odbijanjem proširenja povređuju načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja;
- odbijanje proširenja predstavlja zlouporabu ovlasti zbog toga što je uprava provela nadzor svrsishodnosti, a ne zakonitosti;
- odbijanje proširenja sporazuma sadržava očitu pogrešku u ocjeni, uzimajući u obzir da je ona dokazala kvalitativan učinak mjera u pogledu veličine;
- razlog za odbijanje proširenja koji se temelji na nedostatku obavijesti na temelju članka 210. Uredbe (EU) 2015/1535 od 9. rujna 2015. sadržava pogrešku koja se tiče prava i činjenica.

U odgovoru na tužbu, zaprimljenom 22. travnja 2022., ministar poljoprivrede i hrane zahtijeva da se tužba odbije. Tvrdi da su tužbeni razlozi koje je tužitelj istaknuo neosnovani.

[omissis]

Uzimajući u obzir:

- Uredbu (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013.;
- Direktivu 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015.;
- Provedbenu uredbu Komisije (EU) br. 543/2011 od 7. lipnja 2011.;
- Delegiranu uredbu Komisije (EU) br. 2019/428 od 12. srpnja 2018.;

[omissis]

Uzimajući u obzir sljedeće:

- 1 Iz sadržaja spisa proizlazi da je Interfel, koji je poljoprivredna sektorska organizacija priznata na temelju članka L. 632-1 Zakonika o poljoprivredi i pomorskom ribolovu, sklopio 10. lipnja 2020. sporazum unutar sektora pod nazivom „krastavac dugog ili nizozemskog tipa” koji se odnosi na tržišne godine 2021. – 2023. Udruženje Interfel tražilo je da ministar poljoprivrede i hrane proširi taj sporazum. Odlukom od 7. rujna 2020. ministar poljoprivrede i hrane odbio je proširiti taj sporazum. Udruženje Interfel zahtijeva da se zbog prekoračenja ovlasti poništi ta odluka, kao i odluka kojom se prešutno odbija remonstrativni pravni lijek protiv tog odbijanja.
- 2 S jedne strane, člankom 164. Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 određuje se da: „1. *Ako se priznata organizacija proizvođača, priznato udruženje organizacija proizvođača ili priznata sektorska organizacija koja djeluje na određenom gospodarskom području ili područjima države članice smatra predstavnikom proizvodnje ili trgovine ili prerade određenog proizvoda, dotična država članica može, na zahtjev te organizacije, učiniti obvezujućim na ograničeno vrijeme neke sporazume, odluke ili usklađena djelovanja koji su dogovoreni unutar te organizacije za druge gospodarske subjekte koji djeluju u dotičnom gospodarskom području ili područjima, bez obzira na to pripadaju li pojedinci ili skupine toj organizaciji ili udruženju ili ne. / [...] 4. Pravila za koja se može tražiti proširenje iz stavka 1. na druge gospodarske subjekte imaju jedan od sljedećih ciljeva: / [...] (b) stroža pravila proizvodnje od nacionalnih ili Unijinih; / [...] (d) stavljanje na tržište; [...] (k) utvrđivanje minimalnih zahtjeva kvalitete i utvrđivanje minimalnih standarda za pakiranje i predstavljanje; [...] / Ova pravila ne smiju prouzročiti nikakvu štetu drugim gospodarskim subjektima u dotičnoj državi članici ili u Uniji te ne smiju imati nijedan od učinaka navedenih u članku 210. stavku 4. niti na neki drugi način biti nekompatibilni s pravom Unije ili nacionalnim propisima koji su na snazi [...].”*
- 3 S druge strane, člankom 75. Uredbe (EU) br. 1308/2013 od 17. prosinca 2013. određuje se da: „1. *Tržišni standardi mogu se odnositi na jedan ili više sljedećih sektora i proizvoda: / [...] (b) voće i povrće; [...]. / 3. Ne dovodeći u pitanje članak 26. Uredbe (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća, tržišni standardi iz stavka 1. mogu obuhvaćati jedan ili više sljedećih koji trebaju biti određeni na osnovi sektora ili proizvoda i temeljenih na obilježjima svakog sektora, potrebi za regulacijom stavljanja na tržište i uvjetima određenima u stavku 5. ovog članka: / [...] (b) kriterije klasifikacije, kao što su razvrstavanje u razrede, masa, veličina, dob i kategorija; [...].” Člankom 3. stavkom 1. Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 543/2011 od 7. lipnja 2011. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 za sektore voća i*

povrća te prerađevina voća i povrća, kako je izmijenjen Delegiranom uredbom Komisije (EU) br. 2019/428 od 12. srpnja 2018. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 543/2011 u pogledu tržišnih standarda u sektoru voća i povrća, određuje se da: „[...] Voće i povrće koje nije obuhvaćeno posebnim tržišnim standardom mora biti u skladu s općim tržišnim standardom. Međutim, ako je posjednik u mogućnosti dokazati da su proizvodi u skladu s jednim od važećih standarda koji je donijela Gospodarska komisija Ujedinjenih Naroda za Europu (UNECE), takvi se proizvodi smatraju u skladu s općim tržišnim standardom.” Krastavci se ne navode u članku 3. stavku 2. iste uredbe kojim se utvrđuje popis voća i povrća za koje su definirani posebni tržišni standardi. Standardom CEE-ONU FFV-15 koji se odnosi na stavljanje na tržište i nadzor komercijalne kvalitete krastavaca predviđa se da se njihova veličina određuje prema težini ili prema promjeru i duljini zajedno.

- 4 Iz sadržaja spisa proizlazi da sporazum unutar sektora koji se odnosi na tržišna pravila za „krastavac dugog ili nizozemskog tipa” koji se odnosi na tržišne godine 2021. – 2023. i koji je sklopilo udruženje Interfel predviđa da se veličina krastavaca koji se proizvode u kontinentalnoj Francuskoj i prodaju kao klasa „ekstra” ili „I” određuje isključivo prema težini, čime se isključuje ljestvica veličina koja se odnosi na promjer i duljinu, da je njihova minimalna težina 250 grama i da je ujednačenost veličine obvezujuća za krastavce u klasi „ekstra” ili „I”, isto pakiranje mora sadržavati samo proizvode koji odgovaraju istoj klasi utvrđenoj na ljestvici veličine. Te su odredbe strože od pravila predviđenih Provedbenom uredbom (EU) br. 543/2011, uzimajući u obzir da se u okviru njezina općeg tržišnog standarda za voće i povrće ne navodi pravilo o veličini proizvoda niti se za krastavce dopunjuje posebnim tržišnim standardom, a stroža su i od pravila utvrđenih standardom CCE-ONU FFV-15.
- 5 U prilog svojem zahtjevu za proširenje, udruženje Interfel te dodatne zahtjeve opravdava nastojanjem da se zajamči kvaliteta krastavaca koji se prodaju potrošačima. Međutim, odredbama članka 164. stavka 4. Uredbe (EU) br. 1308/2013 od 17. prosinca 2013., navedenima u točki 2., izričito se dopušta proširenje sporazuma kojima se utvrđuju stroža pravila od onih iz Unijinih propisa samo u području „pravila proizvodnje” navedenih u točki (b) tog članka.
- 6 Odgovor na tužbeni razlog koji se temelji na tome da ministar nije mogao zakonito odbiti proširenje spornog sporazuma jer je udruženje dokazalo koristan kvalitativni učinak zahtjeva u pogledu veličine za koje se zatražilo proširenje, ovisi o odgovoru na sljedeća pitanja:
  1. Treba li članak 164. Uredbe (EU) br. 1308/2013 od 17. prosinca 2013. tumačiti na način da se njime dopušta proširenje sporazuma unutar sektora kojima se predviđaju stroža pravila od onih iz Unijinih propisa ne samo u području „pravila proizvodnje” navedenih u točki (b) tog članka, nego i u svim drugim područjima navedenima u točkama (a) i (c) do (n) za koja se njime predviđa da se može tražiti proširenje sporazuma unutar sektora?

2. Treba li, u nedostatku posebnih pravila Unije za određenu kategoriju voća i povrća, članak 164. Uredbe (EU) br. 1308/2013 tumačiti na način da se njime dopušta proširenje sporazuma unutar sektora kojima se predviđaju stroža pravila od važećih standarda koje je donijela Gospodarska komisija Ujedinjenih Naroda za Europu?
- 7 Pitanja navedena u točki 6. odlučujuća su za rješenje ovog spora i u njima postoje ozbiljne poteškoće u tumačenju jer ne postoji sudska praksa Suda Europske unije kojom se razjašnjava predmet i doseg predmetnih odredbi. Nadalje, valja pokrenuti postupak pred Sudom Europske unije u skladu s člankom 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i, sve dok ne donese odluku, prekinuti postupak povodom Interfelove tužbe.

ODLUČUJE:

Članak 1.: Prekida se postupak povodom tužbe koju je podnio Interfel dok Sud Europske unije ne odluči o sljedećim pitanjima:

1. Treba li članak 164. Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 tumačiti na način da se njime dopušta proširenje sporazuma unutar sektora kojima se predviđaju stroža pravila od onih iz Unijinih propisa ne samo u području „pravila proizvodnje” navedenih u točki (b) tog članka, nego i u svim drugim područjima navedenima u točkama (a) i (c) do (n) za koja se njime predviđa da se može tražiti proširenje sporazuma unutar sektora?
2. Treba li, u nedostatku posebnih pravila Unije za određenu kategoriju voća i povrća, članak 164. Uredbe (EU) br. 1308/2013 tumačiti na način da se njime dopušta proširenje sporazuma unutar sektora kojima se predviđaju stroža pravila od važećih standarda koje je donijela Gospodarska komisija Ujedinjenih Naroda za Europu na koje se upućuje u europskom pravu.

[omissis]